

Åbent brev om tilblivelsen af DR's serie "Restaurant bag Tremmer"

Jeg har arbejdet mange år med tv også på DR og har f.eks. haft den glæde at arbejde i B&U Afdelingen, Dokumentargruppen på DR1 og i Montagegruppen på P1. Har desuden haft et langt samarbejde om VideoMarathon 2000-2012 som DR sendte fra hver år i en årrække.

Jeg skriver til dig, fordi jeg har været gennem et forløb som har været meget hårdt og på en måde har ændret mit liv gevaldigt. Det er sket noget, som jeg mener, der ikke burde kunne være sket. Det drejer sig om det program som blev sendt på DR i 2012 ved navn, "Restaurant Bag Tremmer."

Det var et program som jeg mener, at jeg har udviklet grundkonceptet til som den første i verden på Den Danske Filmskole på et kursus 6.-8. november 2009 ledet af Bob Long fra BBC. Det vil sige jeg fandt på konceptet om at aktivere indsatte i et fængsel gennem et kulturelt projekt ledet af en stærk personlighed udefra og publikum skulle inviteres ind og se resultatet i fængslet. Min oprindelige ide var at opbygge en musical med de indsatte og inviterer publikum ind bagefter.

Ideen var endvidere, at hele forløbet skulle optages som en række dokumentarfilm og sendes på tv. Jeg havde ikke bare skabt konceptet, jeg havde også fået skriftligt tilsagn af viceinspektør Marianne Secher i Statsfængslet Vridsløselille i 2010. Jeg talte først med chef for Københavns Fængsler Peter Vesterheden 13. november 2009 om projektet og han anbefalede mig at gå til Marianne Secher i Statsfængslet Vridsløselille, fordi man havde erfaring med korsang, Det, at invitere publikum ind i et fængsel i et tv program var nyt på verdensplan, som jeg ser det. Det var en ide, jeg efter mange samtaler med Marianne Secher fik et ja til. Alt dette skete længe inden DR begyndte at lave aftaler i samme fængsel om, "Restaurant Bag Tremmer".

Arbejdet med at finde et egnet fængsel, en musicalinstruktør (Kenneth Kreutzmann), et filmhold, udarbejde aftaler med fængslet, drejebog, budget, fondsansøgninger, søge penge osv. - tog omkring 2 år. I april 2010 arbejdede jeg endda også som frivillig sammen med min medarbejder Ulf Laursen i Statsfængslet Vridsløselille for at lære de indsatte at lave video og lære dem bedre at kende. Bob Long rejste frem og tilbage fra Spanien, hvor han bor, og sov på vores sofa, og andre steder jeg fandt til ham, fordi han gerne ville være med til møderne. Vi havde en del møder inde i statsfængslet for at planlægge, hvordan alt skulle forløbe. Vi fik stjerner med som Søren Rasted og Per Vers. Vi optog endda en pilot med de indsatte. Det tog en del overtalelse at få statsfængslet med at på at lave dette tv projekt, men interessen var der fra staten og til sidst gik de med på ideen og var klar.

Herpå præsenterede jeg ideen for DRs dokumentarchef, Anders Riis Hansen, sammen med Bob Long, Nana Lind og vores filmproducer Stine Boe Jensen. Vi havde alle tilladelser og oplæg med, Anders havde orienteret sin chef, Mette Hoffmann Meyer, om projektet og sagde under mødet, at han gerne ville støtte ned 50% svarende til kr. 3.5 millioner. Han gentog tre gange at de resterende 50% blev betalt af Det Danske Filminstitut, hvor Claus Ladegaard sad og sidder i dag. Jeg mødte Thomas Heurlin mens jeg gik på Den Danske Filmskole som elev, og lærte Anders Riis Hansen og Claus Ladegaard at kende en del år senere til en middag afholdt af Thomas Heurlin hos Koncern TV. Anders Riis Hansen var med til at opstarte Koncern TV.

Vi ansøger så DFI gennem konsulent ordningen. Claus Ladegaard er nu blevet områdechef, og vi får det ene afslag efter det andet hos konsulenterne Michael Haslund og Jesper Jack. Vi kommer ikke engang til møde, selvom DR har sagt de vil støtte med 50%. Det undre os alle meget, Jesper Jack har endda været i praktik i London hos Bob Long hos BBC. Vi vender tilbage til Anders Riis Hansen, men han fortæller nu at "kassen er tom". Der kan ikke komme nogen penge fra DR længere.

Jeg spørg om DR kunne støtte med kr 500.000, og vi så selv kunne søge resten, men der er nu helt lukket får jeg at vide. Det er ikke noget at blive for længere, ingen penge. Anders Riis Hansen ønsker os held og lykke, og skriver, "pøj, pøj". Herefter går vi sammen med Steen W. Pedersen, programchef hos dk4 og søger om det samme projekt gennem Public Service ordningen hos Det Danske Filminstitut (en ordning som DR ikke kan søge). Jeg håber det vil skabe forståelse at sidde i et udvalg som Public Service. Vi søger om udviklingsstøtte.

Vi kommer til møde med et lille panel hos DFI med bl.a. Torben Hansen og Claus Ladegaard, men oplever, at mødet bliver ubehageligt, blandt andet får vi at vide på bevillingsmødet, som jeg husker det, at vi ikke er de rigtige til at lave det, og billedesiden er kedelig osv. Jeg bliver spurgt igen og igen, hvad jeg vil med programmerne og fortæller, at det er et forsøg på at resocialisere de indsatte. Efter mødet samles vi nede på Gothersgade foran Det Danske Filminstitut. Vi er alle enige om, at mødet har været ubehageligt og lederen af DK4 vil skrive en klage til Claus Ladegaard. Jeg overtaler Steen W. Pedersen til blot at ringe, hvilket han gør. Claus Ladegaard mener dog ikke, at der er sket noget usædvanligt da han har samtale med Steen W. Pedersen. Vi får igen afslag.

Nogen tid senere får jeg, at vide af Filminstruktør Katia Forbert Petersen, at DR nu, uden vi vidste det, er gået ind og lavet noget som betegnes som identisk koncept sammen med Thomas Heurlin i samme fængsel. Konstruktionen er den samme, nu er musical instruktøren lavet om til en kok, Claus Meyer, og i stedet for at publikum skal ind og se en forestilling skal de ind og spise. Koncern TV bruger ikke bare det samme fængsel og et næsten ens koncept, men også flere af de indsatte som vi har lavet aftaler med som kommer fra koret skal nu indgå i DRs restaurant program.

Anders Riis Hansen har nu forladt sin stilling og arbejder på Filminstituttet som konsulent. På baggrund af dette, får jeg sammen med advokat Peter Schönning et møde med dokumentarchef Mette Hoffmann Meyer og mediedirektør og Gitte Rabøl i DR-Byen. De er de hovedansvarlige for "Restaurant bag tremmer". Gitte Rabøl er overrasket over at der er andre i gang med at lave det samme i det samme fængsel, hun var ikke orienteret. Mette Hoffmann Meyer mener ikke, at hun har gjort noget galt, selvom hun var bekendt med vores arbejde i samme fængsel om et tilsvarende koncept sammen med DR længe inden.

DR lancerer nu "Restaurant bag Tremmer" med stor pressedækning og debatprogrammer om resocialisering. Vi håbede, at vi ville få lov at lave vores musical med de indsatte som hovedpersoner efter "Restaurant bag tremmer", men denne mulighed lukkes til sidst og Marianne Secher forklarer, at hvis ikke DR var gået ind, så havde i fortsat kunnet lave jeres program. Fænglet opelver, at de to tv programmer er identiske og ender med at aflyse vores, så fængslet kan gå tilbage til en normal hverdag.

Da alt dette skete forsøgte jeg igen at klage, men oplevede blot tingene blev værre og jeg fik at vide, at jeg ikke skulle sige noget og slet ikke tage kontakt til dig. Jeg oplever jeg blev truet ikke kun på mit arbejde, men også på min tilværelse - "de ødelægger dit liv, hvis du siger noget", fik jeg at vide af min terapeut. Derfor turde jeg ikke gå videre, jeg kontakter Jyllands Posten, hvor blandt andet forfatter Jesper Stein sidder og han vil gerne skrive historien, men jeg bliver bange for konsekvenserne. Jeg kontakter Danske Filminstruktører, vores rådgivende forening, men de afviser, at der er noget galt og fraråder også jeg kontakter dig.

Efter et længere meget alvorlig sygdomsforløb og konkurs med mit firma har jeg nu genvundet nogle af de gamle kræfter og kan derfor skrive til dig uden at frygte for repressalier og håber sagen kan behandles selvom det nu er 10 år siden. Jeg vil ikke skrive mere i denne første mail, men tager det i bidder, fordi det har været så voldsom en oplevelse. Håber, at du ser med forståelse på, hvorfor jeg tager denne sag op, selvom der er gået en del år - det har ganske enkelt være en forfærdelig oplevelse. Jeg ser frem til at høre dine kommentarer.

Mvh

David Peter Fox

Tv-tilrettelægger & producer